

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **S. K.**, zast. Mgr. Pavlem Pražákem, advokátem se sídlem AK Podléšková 1229/24, Záběhlice, Praha 10, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 5. 2005, č. j. 60 Az 37/2005 - 13,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Zástupci žalobce Mgr. Pavlu Pražákovi, advokátovi se sídlem v Praze 10, Podléšková 1229/24, Záběhlice, **s e p ř i z n á v á** odměna 1000 Kč a náhrada nákladů 75 Kč, celkem 1075 Kč, které mu budou vyplaceny do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byla odmítnuta žaloba stěžovatele na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2005, č. j. OAM- 272/VL-20-05-2005. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost o azyl stěžovatele jako zjevně nedůvodnou dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že nesouhlasí s výše uvedeným usnesením, aniž by specifikoval důvody pro podání kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel dále v obecné rovině namítal, že žalovaný porušil ustanovení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967Sb. správního řádu a dovolával se čl. 53 Příručky postupů a kritérií pro určování právního postavení uprchlíků. Uvedl, že jeho problémy jsou zdánlivě soukromého charakteru, ale znemožňují mu žít doma. Navrhl, aby bylo napadené usnesení zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu projednání. Současně požádal o přiznání odkladného účinku, o ustanovení bezplatného právního zástupce, osvobození od soudních poplatků a o tlumočníka.

Krajský soud zaslal stěžovateli dne 17. 1. 2006 přípis v překladu č. j. 60 Az 37/2005 - 38, prostřednictvím kterého stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení zaslal soudu zpět řádně vyplněný a podepsaný formulář – vyjádření o osobních, výdělkových a majetkových poměrech. Na výzvu soudu stěžovatel reagoval; krajský proto soud usnesením č. j. 60 Az 37/2005 - 44 ze dne 8. 2. 2006 stěžovateli ustanovil právního zástupce Mgr. Pavla Pražáka. Výrokem č. II pak právního zástupce vyzval, aby do 1 měsíce od doručení usnesení doplnil kasační stížnost o důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a uvedl rozsah, v jakém rozhodnutí napadá. Současně zástupce poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost ve lhůtě doplněna, soud kasační stížnost odmítne. Kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna nebyla. Proto se krajský soud dne přípisem ze dne 20. 4. 2006 dotázal zástupce z jakých příčin nereagoval na usnesení soudu ze dne 8. 8. 2006 doručené dne 27. 2. 2006. Soud I. stupně obdržel dne 29. 5. 2006 odpověď zástupce Mgr. Pražáka, že se přípisy ze dne 28. 3. 2006 a 26. 4. 2006 pokusil navázat kontakt se stěžovatelem, avšak citovaná korespondence se vrátila zpět se sdělením pošty, že adresát je na uvedené adrese neznámý resp. odstěhoval se bez udání adresy.

Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížnost věcně projednat a odmítl ji z následujících důvodů:

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, stanoví zákon poměrně přísně její obsahové náležitosti. Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (ust. § 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak Nejvyšší správní soud vázán (ust. § 109 odst. 3 s. ř. s.).

V daném případě se stěžovatel v kasační stížnosti omezil na vyslovení nesouhlasu s rozhodnutím soudu, ale žádným způsobem důvody kasační stížnosti nespecifikoval a nekonkretizoval. Pouze v obecné rovině namítal, že ministerstvo při projednávání jeho žádosti o azyl porušilo ust. § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 správního řádu a odvolal se na čl. 53 Příručky, aniž by ke svým tvrzením uvedl konkrétní argumentaci. Bez bližší konkretizace však nelze stěžovatelem uvedené důvody podřadit pod žádný z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s.. Taková tvrzení bez uvedení konkrétních skutečností jsou však stížená nemožností jejich přezkoumání kasačním soudem. Jde o námitky jen formální, bez věcného obsahu. Obecně namítané vady nemůže ani Nejvyšší správní soud namísto stěžovatele sám aktivně vyhledávat, protože vymezení rozsahu kasační stížnosti a specifikace jejích důvodů leží na stěžovateli v důsledku dispoziční zásady, která ovládá i řízení o kasační stížnosti.

V projednávané věci kasační stížnost stěžovatele zákonné náležitosti neobsahovala. Krajský soud stěžovatele správně vyzval k odstranění vad a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Neodstranění vad podání (chybějící kasační důvody) brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn a v řízení proto nelze pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle ust. § 37 odst. 5 ve spojení s ust. § 106 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud připomíná, že obdobnou otázkou se již zabýval v řadě svých rozhodnutí, např. ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 - 37, v němž vyslovil názor, že pokud stěžovatel v kasační stížnosti uvádí pouze námitky obecného charakteru, aniž upřesňuje, které konkrétní důkazy či podklady pro rozhodnutí žalovaného v odůvodnění jeho rozhodnutí chybí, je takové tvrzení bez uvedení konkrétních skutečností nedůvodné. Nejvyšší správní soud vychází z premisy „necht' si každý střeží svá práva“; proto nemůže stěžovatel v kasační stížnosti úspěšně namítat, že správní orgán či soud v předcházejícím řízení nezjistily důsledně skutečný stav věci, pokud sám neuvádí skutečnosti či důkazy, které pro takové tvrzení svědčí.

O stěžovatelem podaném návrhu, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ust. § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť se jedná o věc, která byla vyřízena v souladu s ust. § 56 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s. přednostně.

V případě požadavku stěžovatele na ustanovení tlumočníka v kasačním řízení Nejvyšší správní soud uvádí, že nevyšla najevo potřeba ustanovit tlumočníka, neboť stěžovatel byl zastoupen zástupcem z řad advokátů a tento je kvalifikován k tomu, aby dostatečným způsobem hájil zájmy stěžovatele.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel je zastoupen právním zástupcem, žádost uvedená v kasační stížnosti o jeho ustanovení je za dané situace zcela bezpředmětná.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Krajský soud ustanovil stěžovateli zástupcem advokáta podle ust. § 35 odst. 7 s. ř. s. V takovém případě hotové výdaje a odměnu za zastupování platí stát. Ustanovenému zástupci stěžovatele náleží odměna za 1 úkon /§ 11 odst. 1, písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb./ ve výši 1000 Kč /§ 9 odst. 3, písm. f) § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb./ a 75 Kč režijního paušálu (§ 13 odst. 1, 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Celkem mu náleží odměna ve výši 1075 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 21. listopadu 2006

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu